

نویسنده : ستیفن کانسیر (Stephen Kinzer)
منبع و تاریخ نشر : انتی وار « 2021-02-18 ».
برگردان : پوهندوی دوکتور سید حسام «مل» .

«ترامپ» حق داشت : از افغانستان خارج شوید

«Trump was right: Get out of Afghanistan»

«بایدن» باید بهترین معامله ای را که قرار است در آن کشور بدست آوریم ؛
باید احترام و یا تکریم کند

**'Biden' should honor what looks like the best deal we're ever
going to get in the country**

سربازان ایالات متحده در یازدهم ماه سپتامبر سال «2011» از جمله در حدود (2500)
اعضای خدمات باقیمانده ؛ داوید گولدمن اسوشیتد پرس

لحظه ای تاریخی واقعاً به سرعت نزدیک می شود بر اساس توافق نامه ای که سال گذشته امضا شد ،
جنگ دو دهه ما در افغانستان سرانجام در ماه مه به پایان می رسد . افغان ها خواهند ماند تا آینده خود
را رقم بزنند و خون و گنج آمریکا بی دیگر در آسیای میانه جریان نخواهد داشت . این تنها ادعای
باشکوه دیپلماتیک رییس جمهور «ترامپ» است : پایان دادن به جنگ آه ، صبر کن - نه خیلی سریع !
احتمال عقب نشینی نیروهای آمریکایی از افغانستان قلب واشنگتن را به وحشت انداخته است .
سازندگان اسلحه ، ژنرال های بازنشسته و اندیشکده ها بی که آنها را دوست دارند ، کارزاری
طولانی را با داشتن هدف به ارتباط تصمیمگیری رییس جمهور «بایدن» آغاز کرده اند . آنها می
خواهند که او توافق سال گذشته را لغو کند و نیروهای خود را در افغانستان نگه دارد فشار
بر «بایدن» شدید است . این اولین تصمیم مهم سیاست خارجی او خواهد بود .
دلایلی که برای توجیه ماندن در افغانستان لایروبی (فشاندن یا بیرون کشیدن از کانال) می شوند ،
همان دلایلی است که « 10 » سال پیش استفاده شده است و از همان دلایل هر سال دیگر استفاده می

شود تا اینکه در نهایت بند ناف را قطع کنیم. در پشت آنها انگیزه هایی نهفته است که عمیقاً در روان ملی ما جای گرفته اند. اگر به درگیری نظامی خود در افغانستان پایان دهیم، اگر شکست نخوریم، قطعاً با شکست مواجه خواهیم شد. برداشت می تواند تصدیق کند که ایالات متحده می تواند در جهان به موفقیت برسد. بسیاری در واشنگتن که از آموزه های قدرت مقاومت نا پذیر آمریکایی استفاده می کنند، نمی توانند بخود بقبولانند. در ماه فبروی سال گذشته، پس از مدت ها مذاکره، دیپلمات های آمریکایی و افغانی "موافقت نامه ایجاد صلح به افغانستان بین امرت اسلامی افغانستان، که توسط ایالات متحده به عنوان یک کشور شناخته شده است و به عنوان طالبان شناخته می شود، این یک معامله مستقیم است که نیروهای آمریکایی تا ماه مه «2021» افغانستان را ترک خواهند کرد، و در ازای آن، طالبان تضمین می کنند که هرگز به هیچ گروهی اجازه نمی دهند "از خاک افغانستان برای تهدید امنیت ایالات متحده و متحدانش استفاده کنند.

از آنجا که این توافق نامه یکی از پروژه های خوگهای خانگی رئیس جمهور **ترامپ** بود، تعداد کمی از جمهوری خواهان جرأت انتقاد از آن را داشتند. اکنون که **ترامپ** از بین رفته است، آنها با انتقام بر او حمله می کنند. سناتور **لیندزی گراهام** اخیراً اظهار داشت: "ما در ماه مه افغانستان را هرگز ترک نخواهیم کرد." "ما شرایط را مهیا خواهیم کرد." در این ماه یک گروه مطالعاتی افغانستان که بیشتر اعضای آن با پیمانکاران دفاعی ارتباط دارند، به «**بایدن**» هشدار دادند که در صورت ترک نیروهای آمریکایی، افغانستان "به هرج و مرج" کشیده خواهد شد. یعنی که این کشور را "طالبان تسخیر خواهند کرد که یک حدس خوبی است؛ طالبان مانند دشمنان پیشین کمونیست ما در ویتنام مقاومت بسیار شگفت انگیزی نشان داده اند. نیروهای آمریکایی که در افغانستان می جنگند «20» سال را صرف کرده اند و تقریباً از هر وسیله ای در لباس نظامی خود استفاده کرده اند، از حملات هوایی بدون سرنشین و حملات شبانه تا "ما در همه بمب ها" 20 هزار پوندی، اما طالبان از هر زمان دیگری قوی تر هستند. این نیرو بیش از یک شبهه نظامی ضد اشغال، در میان پشتون ها، بزرگترین گروه قومی در افغانستان ریشه دارند. این احتمالاً رژیم مشتری ما را جابجا می کند و مدتی بعد از رفتن ما به قدرت می رسد - چه در ماه مه با شد یا سال ها بعد. توافق صلح به ما آنچه که در ویتنام بدست آورده ایم می دهد: راهی برای بیرون آمدن بدون اعتراف به شکست، به علاوه لطف چند ماه قبل از سقوط اجتناب ناپذیر دولت افغانستان که ما از آن حمایت می کنیم. این بهترین معامله ای است که تاکنون به دست آورده ایم به گفته بازرسان کل ویژه امور بازرسی افغانستان، دولت افغانستان "در هر سطح درگیر در فساد است" و تحت سلطه جنگ سالارانی است که، در حالی که مناصب بالایی دارند، "به سوء استفاده های خود ادامه داده، شبه نظامیان خصوصی را حفظ کرده و با مواد مخدر ارتباط داشته اند، قاچاق و شبکه های جنایی." آن دسته از فرماندهان جنگ و دیگران که از این جنگ ثروت بدست می آورند، حتی بیشتر از سازندگان اسلحه آمریکایی ترس از صلح دارند. اگر واشنگتن قلمی را که در طی «20» سال بیش از «80» میلیارد دلار تأمین کرده یا خرچ کرده این مصارف را خاموش یا قطع کند، روزهای غارت آنها پایان می یابد. برخی برای فرار از قصاص مجبور به فرار می شوند. آنها انگیزه های عالی برای انجام هر کاری که ممکن است برای خرابکاری در توافق صلح دارند.

در هفته های اخیر موجی هولناک از قتل های هدفمند جان برخی از شجاع ترین صلحبانان افغانستان را گرفته است. هیچ کس مسئولیت را بر عهده نمی گیرد، اما به سختی به نظر می رسد که طالبان هرج و مرج را گسترش دهند همانطور که قرار است آمریکایی ها آنجا را ترک کنند. فرماندهان جنگ که ستون های رژیم کابل هستند، هر دلیلی که دارند نشان دهند کشورشان در آستانه آخرالزمان است. «**بایدن**» نباید در دام آنها بیفتد. از سال 2001 بیش از 2400 سرباز آمریکایی در افغانستان کشته شده اند و بیش از (20) هزار نفر زخمی شده اند. تلفات غیرنظامیان که همیشه در حال افزایش است حداقل «43000» نفر است. آمریکایی ها از جنگ افغانستان مریض هستند و ما با ماندن نمی توانیم به هیچ استراتژیکی دست پیدا کنیم. علاوه بر این حقایق مشهود، عامل دیگری با **بایدن** را وادار به پیروی از توافق صلح کند. این اصل باستانی *pacta sunt servanda* است - توافقات باید انجام شود. رئیس جمهور **ترامپ** وقتی دست از توافق هسته ای با ایران برد، بی پروا آن اصل را نقض کرد.

اکنون «**بایدن**» نیز برای انجام همان کار تحت فشار قرار گرفته است: انصراف از توافق حاصل شده توسط سلف خود. این یک مسیر خطرناک است. اگر دو رئیس جمهور متوالی آمریکا توافق نامه های مهم بین المللی را با ضربات قلم لغو کنند ، ممکن است منطقاً کشورهای خارجی نتیجه بگیرند که دلیل اندکی برای مذاکره با ایالات متحده وجود دارد .

«**بایدن**» باید تصمیم بگیرد که توافق صلح افغانستان را به صورت دوربرگردان کنار بگذارد. وی می تواند اعلام کند که ما در حال عقب انداختن نیروهای خود هستیم ، یا اینکه "نیروهای ضد تروریسم" را به طور موقت مستقر خواهیم کرد. این به معنای بازگشت به جنگ است. از زمان امضای توافقنامه صلح یک سال پیش ، حتی یک آمریکایی در افغانستان کشته نشده است. رهبران طالبان هشدار داده اند که اگر سربازان آمریکایی طبق وعده بیرون نیایند ، حملات خود را از سر خواهند گرفت . نیروهای آمریکایی احتمالاً ضد حمله دارند. خوش آمدید ، به چرخه جدیدی از خشونت که می تواند ما را برای سالهای بی معنی درگیر مبارزه کند. گزینه دیگر - احترام به توافق صلح سال گذشته - گامی تقریباً انقلابی برای ایالات متحده خواهد بود. دنیا می داند که ما چقدر در شروع جنگ مهارت داریم» «**بایدن**» اکنون فرصتی برای پایان دادن به یک فرصت دارد.

چند سطر در مورد نویسنده:

«**استفان کینزر**» یکی از اعضای ارشد موسسه امور بین الملل و عمومی واتسون در دانشگاه براون است.

----- **با تقدیم سلامها «2021-02-24»**